

"אני אדם

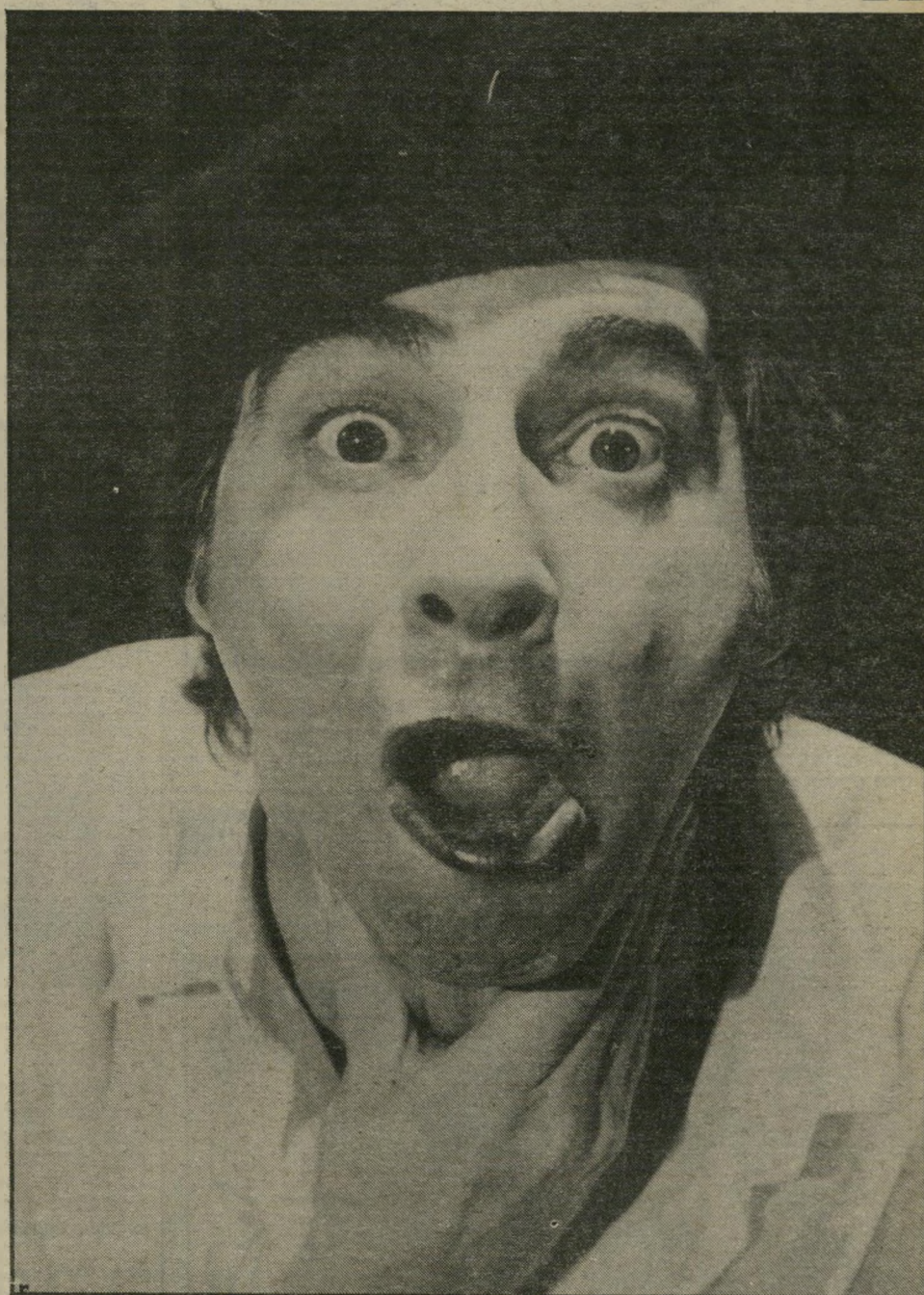

איש המישכחה מוטי גלעדי עם בתו ליעד (8). מוטי מצהיר שהוא איש מישכחה ושומר בדבקות על המיסגרת. "רק כך", הוא אומר, "אפשר לעשות את כל הדברים שאני עושה ולהופיע ערב אחר ערב בכל רחבי הארץ."

לתיאטרון של גיורא גורדיק. שם עשה כמה תפקידים באיי לייק מייק ובהצגות אחרות שלו. השתתף בכמה תוכניות-רדיו ובסרט אחד. אחרי כך נסע לאמריקה.

"אני מכרכור ואני מתגאה בזה!"
אומר מוטי גלעדי, שהתכרסם באמריקה כחזן והכיר את אשתו בעזרת קופסת-גפרורים

הוא קיבל הזמנה להופיע בהצגה פרויישראלית באוף-ברודווי בניו-יורק, ונשאר שם כמה שנים. באותה התקופה גם התחתן עם אורנה.

רציני!"

שחקן, הוא לא חושב שהיה בכלל רגע שבו החליט החלטה כזאת. "הכל נעשה באופן טבעי", הוא נזכר. "ראיתי את טופל במעגל הגיר הקווקאזי, חזיתי הביתה והתחלתי לעשות חיקויים באמבטיה מול המראה. עשיתי אז גם חיקויים של יפה ירקוני בשיר עגלה עם סוסה וחיקיתי מורים שלי מבית-הספר."

בכיתה גימל שיחק את התפקיד הראשי בהצגת בית-הספר פרח לב-הזהב. "הייתי הבן שהביא את הפרח לאמא", הוא אומר בשיא הד רצינות, "וכל-כך הוריתי עם התפקיד, שלא יכולתי לעצור את הרמעות ופרצתי בכבי באמצע ההצגה".

אחרי כך, כשהיה כבר גדול יותר, הלך ללהקת-פיקור-מרכו, כיחד עם אושיק לוי, חדווה ודויד, מיכל טל, רודו וטמירה ירדני. "אז הייתי עושה חיקויים של נחמיה-כר-אברהם (קריין הספורט) ומיכאל כחנן (מגיש ההתעמלות ברדיו)".

קשה לקבל ממנו מידע בסדר

הוא קופץ, הוא רץ. הוא שר, הוא מספר בדיחות, הוא מחקה פר לייטקאים ואנשי-ציבור, הוא מחליף תילכשות ודמויות בכל כמה רקות, הוא מזיע. כשהוא יורד מן הבימה, הוא נראה סחוט ועייף.

מוטי גלעדי, בן 37, מחזיק על הבימה 20 איש — נגנים ולהקה — והוא הרוח החיה של כל החגיגה.

בבית הוא איש רציני. הוא מדבר בשקט. משוחח עם הילדים, מסכם עם אורנה, אשתו, דברים הנוגעים לבית. אך מפעם לפעם נדלק ברכ-שובבות בעיניו, פרצופו משתנה והוא זורק מישפט מפיו של דויד לוי או אברהם שפירא. כך סתם, פיתאום, בלי שום הקשר מיוחד, זורק מישפט וממשיך הלאה כאילו כלום לא קרה.

פרח לאמא

מוטי גלעדי נולד בכרכור. הוא לא זוכר בדיוק מתי החליט להיות

כיפה לחזן

אחרי שגמר את הצבא יצא לשוק החופשי, ואחרי זמן קצר הצטרף